

Svar (21/12 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Udviklingen i antallet af meget gamle pensionister stiller en række krav til den samlede boligforsyning og til særlige hjælpeforanstaltninger for ældre.

Det påhviler den enkelte kommune at tilvejebringe de nødvendige hjælpeforanstaltninger i og i givet fald uden for hjemmet, således at f.eks. ældre, der befinder sig på sygehus og er færdigbehandlede, kan udskrives og venteliste problemer i videst muligt omfang kan undgås.

Hvis der er grundlag for at antage, at serviceniveauet i den enkelte kommune er utilstrækkeligt, kan der gives vedkommende kommune påbud om at indsende sin social- og sundhedsplan til godkendelse.

Mange kommuner har i de senere år taget ældreområdet op til en samlet vurdering. I tråd med disse igangværende bestræbelser er ældreområdet udpeget som fælles tema for social- og sundhedsplanlægningen i den planrunde, der startede i efteråret 1983.

Som tilbud om støtte til kommunerne i deres temaplanlægning er der fra socialstyrelsen udsendt en vejledning. Formålet er at give den enkelte kommune inspiration til at finde den kombination af løsninger, der bedst tilgodeser de lokale behov for omstilling og fornyelse, bl.a. vedrørende ældreegnede boligformer.

Når der i en vejledning fra socialministeriet af 30. juni 1983 er rettet en kraftig henstilling til kommunerne om at bremse op for plejehjemsbyggeri, indtil den nødvendige omstilling er foretaget, må dette også ses som et led i bestræbelserne på at udnytte ressourcerne på boligområdet bedst muligt for de ældre. Det blev da også allerede i august d.å. præciseret i svar på et tidligere spørgsmål fra hr. Albertsen, at vejledninger ikke forhindrede de få kommuner med særlige venteliste problemer i at afbøde disse problemer.

Ønsket om at få skabt et mere varieret udbud af forskellige ældreegnede boligformer har også givet sig udslag i, at der er nedsat en arbejdsgruppe, der skal udarbejde forslag til mere ensartede og smidige regler for finansiering af boliger for ældre.

Efter socialministeriets opfattelse er der således iværksat de nødvendige initiativer, og

ældreområdet vil fortsat blive fulgt, bl.a. gennem social- og sundhedsplanerne.

Spm. nr. S 308

Til *miljøministeren* (9/12 83) af:

Flemming Jensen (KF):

»Vil ministeren søge gennemført en ordning, så flere skove åbnes for orienteringssportens udøvere?«

Begrundelse

Det er ofte særdeles vanskeligt for orienteringssportens udøvere at få adgang til skovene, da man frygter, at en for stor udnyttelse af disse kan medføre nedslidning og skader på fugle, vildt og flora.

Imidlertid er der næppe tvivl om, at den kendsgerning, at så få skove står til idrættens udnyttelse, er en medvirkende årsag til, at man med en vis ret kan nære denne frygt. Da vi alle ønsker idrætten de bedst mulige forhold, kunne denne frygt måske imødegås, såfremt flere arealer efter faste regler blev stillet til idrættens rådighed og »sliddet« derfor blev spredt sådan, at det næppe kunne registreres.

Svar (20/12 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet er det velkendt, at der kan forekomme konflikter mellem orienteringssportens benyttelse af skovene og andre interesser, først og fremmest hensynet til naturen og anden brug af skovene til friluftsliv, herunder jagt. En del af disse problemer kan utvivlsomt løses ved en gensidig hensyntagen.

Spørgsmålet om orienteringssportens påvirkning af faunaen er for tiden genstand for en større undersøgelse ved Vildtbiologisk Station på Kalø med støtte bl.a. fra miljøministeriet. Ligeledes har fredningsstyrelsen i samarbejde med friluftsrådet og orienteringssportens organisationer lavet en undersøgelse af udviklingen i orienteringssporten og dens problemer.

Det fremgår bl.a. af den sidstnævnte undersøgelse, at der finder en stærk udvikling sted inden for orienteringssporten i disse år. De foreløbige resultater af undersøgelserne på Vildtbiologisk Station tyder på, at kron-